

Maa ▼

Hae

Maa: Turkki

, , **02.04.2018 – 30.09.2018**

Maa: Turkki

Kaupunki:

Vaihtoaika: 02.04.2018 – 30.09.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

While conducting my dissertation on the role of Caliphate in the Middle East, visiting the Istanbul Sehir University was a chance to review the history of this city which was the capital of the Ottoman Caliphate until the First World War.

The Sehir University is a newly established university which run on 2007. The language of university is rather English. This is an advantage in a country in which you hardly can find people communicate in any language but Turkish.

Within the university there is a Center for Modern Turkey Studies in which I had chance to spend my Erasmus period. In the center, you find researchers from other counties. This makes the center more pleasant for you to communicate with people from other counties.

The head of center was to kind to invite me to his classes giving me time to lecture his students several times on my dissertation topic. This has created a better chance to talk to students coming from different counties. Also through the center I was invited to the Center for Iranian Studies (IRAM) in Ankara which is a newly stablished center to concentrate on Iran, the Turkey's neighbor.

The university itself is located in very beautiful side of hectic city of Istanbul in Asian side near by the beach which make it more pleasant to enjoy your time.

Almost every facility is provided in the university with little expenses if you change Euro or Dollar or British Pound into Turkish lira.

The Sehir library is big enough to borrow books or order them if not available.

Turks student and also students from other countries easily get friend with you. Almost there were students from 70 counties visiting the university.

In general, my six month Erasmus period visit to the Istanbul Sehir University was a remarkable experience will remain as lasting memory for me.

, , 08.02.2016 – 03.09.2016

Maa: Turkki

Kaupunki:

Vaihtoaika: 08.02.2016 – 03.09.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

This travel report is on my Erasmus work placement experience during 8 February - 3 September 2016 at Ankara University European Research Centre. I didn't experience any problems at the application process. The application period was good enough. I would like to thank the staff of UTA Erasmus Office for their patience, help and support.

Since I completed my undergraduate education at Ankara University, I had knowledge about the Research Centre and its activities. I contacted the Vice-Director via email and sent my Europass CV. The practicalities were very easy to proceed. We signed the Training Agreement in which my responsibilities were mentioned carefully. Due to Turkish citizenship and my residence in Ankara, I didn't have any difficulties regarding living in Turkey. Accordingly, I didn't experience any cultural differences.

My responsibilities were clearly explained. I wrote monthly commentaries about contemporary issues in Finland and the EU in the Centre's monthly e-newsletter. This task helped me to develop my academic skills: searching on a topic in a limited time, writing, discussing different views and editing the text. Furthermore, I was also involved in the organization of an international conference on migration and Turkey-EU relations to be held in December 2016. This task improved my organizational skills. Moreover, I also participated in some courses given to public officials to increase their knowledge on EU affairs. By this way, I had the opportunity to update myself on EU issues, grasp the discussions in Turkey about the EU affairs and understand the Turkish arguments in negotiations.

My work placement will be considered a part of my PhD studies. I will earn some credits for this work placement. I have found the work placement at Ankara University extremely useful not only to develop my academic and organisational skills and update my knowledge on EU affairs but also to have networking opportunities. I met many Turkish scholars with the help of this work placement. I'd like to recommend Erasmus work placement for all students who are close to graduation.

Marmara University, Istanbul, 01.02.2016 – 02.07.2016

Maa: Turkki

Kaupunki: Istanbul

Vaihtoaika: 01.02.2016 – 02.07.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Marmara University

Opiskelen pääaineenani saksaa ja sivuaineenani ranskaa, mutta vapaa-ajallani myös turkin kieltä, minkä vuoksi päätin lähteä Istanbuliin vaihtoon. Etukäteisjärjestelyt sujuivat helposti, mutta hitaasti. Asioiden hoitaminen sähköpostitse kesti kauan, sillä kohdeyliopiston vastauksia joutui odottamaan, ja ne tulivat usein vasta, kun oli ehtinyt kysyä jo monta kertaa niiden perään. Turkkilaisilla ei ole yleensä kiire mihinkään. Eli pitää ottaa ihan rauhallisesti ja odottaa, kyllä kaikki järjestyy.

Kohdeyliopiston verkkosivut olivat vähän sekavat ja sen takia oli vaikeaa löytää kurssitarjontaa. Lopulta löysin kurssivalikoiman, joka kuitenkin myöhemmin osoittautui vanhentuneeksi, eli en pystynyt suunnittelemaan lukujärjestystäni. Turkissa ollessani aikataulun suunnitteleminen kuitenkin onnistui, eikä siihen mikään kiire ollutkaan. Erasmus-koordinaattori auttoi minua aina kaikissa asioissa, ja olin iloinen, että minun ei tarvinnut järjestää kaikkea yksin.

Erillistä matkavakuutusta en ottanut, koska olin jo vakuutettu jatkuvasti ulkomaillakin. En osallistunut erilliselle kielikurssille Tampereen yliopistossa ennen lähtöäni, koska turkin kielen kurseja ei ollut tarjolla. Kotona olen kuitenkin opiskellut turkin kieltä parhaani mukaan.

Marmaran yliopisto järjesti tänä vuonna ensimmäistä kertaa tuutori-toimintaa vaihto-opiskelijoille. Se oli hyvä idea, sillä tuutori auttoi kaikissa asioissa ja näimme toisiamme myös vapaa-ajalla. Meistä tuli hyviä kavereita. Saavuini Istanbuliin kolme viikkoa ennen koulun alkua, eli minulla oli aikaa tutustua lähistööni ja muihin Erasmus-opiskelijoihin. Istanbulissa on mukavaa se, että aina löytyy tekemistä ja aina tapahtuu jotakin, eikä ulkona ole ikinä yksin. Öisinkään minua ei yhtään pelottanut, sillä silloinkin melkein kaikkialla on ihmisiä.

Meillä oli Facebookissa meidän kampuksen oma Erasmus-ryhmä. Sen kautta sai aina kaikki tarvittavat tiedot ja sai itsekin kysyä, jos oli kysyttävää. Ryhmän kautta sain myös päivämäärät, jolloin Erasmus-toimisto on auki uusille opiskelijoille. Silloin sitten kävin siellä, annoin kaikki dokumentit ja sain lisää tietoa kurseistani. Erasmus-koordinaattorit olivat kaikki ystävällisiä ja auttavaisia ja kaikki puhuivat englantia.

Turkissa on todella vaikeaa löytää kadulta englantia puhuvia ihmisiä, mutta yliopistossa se ei ole iso ongelma. Kannattaa kuitenkin osallistua turkin kielen kurssille (koulu tarjoaa tai myös yksityisiä kouluja) jos haluaa puhua paikallisille. Varsinkin kun käy leipomossa tai muissa pikkukaupoissa, niin elämä on helpompaa, kun puhuu turkkia. Turkin kielen kielioppi on suomen kielen kielioppia todella lähellä, eli suomalaisille turkin oppiminen ei pitäisi olla liian vaikeaa. Mutta suosittelen opettelemaan turkin kieltä jo ennen lähtöä, sillä se kuitenkin vie aikaa, ennen kuin ymmärtää ihmisiä ja voi vastata kysymyksiin.

Ennen lähtöä rekisteröidyin www.erasmusu.com -sivulle, jolla voi etsiä asuntoja kaikkialta maailmasta. Jos laittaa profiiliin, että etsii asuntoa Istanbulista, niin Istanbulissa asuvat henkilöt voivat löytää sinut. Näin paikallinen nainen löysi minut ja lähetti minulle kuvia asunnostaan. Asunnon etsimisessä pitää olla tarkka, koska joskus vanhat miehet tai naimisissa olevat parit etsivät kämppeistä, mikä on vähän kummallista. Keskustelin naisen kanssa ja tulimme hyvin toimeen, eli päätin lähteä hänen luokseen. On myös mahdollista löytää asunto Erasmus-ryhmän kautta. Koulu ei auta asunnon etsimisessä.

Löysin hyvän asunnon (joka oli kuitenkin hieman likainen ja seinissä oli hometta) ja myöhemmin huomasin löytäneeni myös ihan parhaan kämppiksen. Hän oli samanikäinen kuin minä ja myös luonteeltaan samanlainen. Hän piti minusta huolta kuin äiti ja laittoi minulle aina ruokaa ja leipoi muffinsseja tai kakkuja. Meistä tuli todella hyviä ystäviä. Hän osasi englantia ja me puhuimme suurimmaksi osaksi englantia, mutta joskus myös turkkia. Hänen kanssaan oli helppoa järjestää kaikki viralliset asiat kuten veronumeron hankkiminen ja verojen maksaminen. Ilman häntä olisin ollut hukassa.

Huoneeni oli noin 12 m² ja maksoin siitä 1000 TL kuussa, mikä oli noin 320 €. Halvempia huoneita on olemassa. Huoneeni oli hieman kallis, koska se sijaitsi parhaalla alueella Kadıköy'n keskustassa. Tampereella opiskelen saksaa pääaineena ja ranskaa sivuaineena, mutta Istanbulissa opiskelin vain saksaa. Olisin halunnut opiskella ranskaakin, mutta kurssien taso oli liian matala, siksi en osallistunut niihin.

Kävin kaksi maisterin (M) kurssia ja kaksi tohtorin (T) kurssia. Vain koska se oli mahdollista ja kiinnostavaa. Kurssit olivat "Paholaisen motiivi Saksan kirjallisuudessa" (T), "Uusromantiikka" (T), "Psykolingvistiikka" (M) ja "Groteskin kirjallisuus" (M). Lisäksi kävin koulun tarjoamalla turkin kielen kursilla.

Opettajat olivat kaikki ystävällisiä. Tunnit olivat kuitenkin usein improvisoituja ja opettajat tulivat kun halusivat. He olivat melkein aina myöhässä ja suunnitelmat vaihtuivat tunneilla jatkuvasti. Minulla oli iso ongelma, koska olin ainoa vaihto-opiskelija aineessani, ja minulle sanottiin vasta toisella luentoviikolla, mitkä kirjat minun pitää lukea. Kävi ilmi, että minun piti lukea 13 kirjaa. Se oli mahdotonta tehdä niin lyhyessä ajassa ja opettajat olivat sitä mieltä, että heidän kurssinsa on aina tärkein ja että minun pitää lukea heidän kirjansa ensin. Sen jälkeen vietin paljon aikaa yksin kotona, koska minun piti lukea kaikki kirjat. Se ei kuitenkaan onnistunut, minkä takia yksi kurssi jäi hyväksymättä. Saksan kielen opinnoista voin sanoa, että Istanbulin yliopistossa taso oli matalampi kuin Tampereen yliopistossa, mutta mielestäni kurseissa oli paljon enemmän tekemistä.

Erasmus järjestää Istanbulissa ja muualla Turkissa paljon tapahtumia, eli ei tule tylsää.

Turkissa pitää oppia ottamaan asiat rennosti, muuten sekoaa kokonaan. Kerran tulin luennolle, ja opettaja kertoi minulle, että hän ei pitäisi luentoja, koska yksi meidän opiskelijoista "ei jaksanut tulla koululle". Tämä olisi tietysti Suomessa aivan mahdotonta. En voinut edes uskoa hänen sanovan tuollaista. Sain siis palata kotiin. Tuollaisissa hetkissä oikeasti menivät hermot.

Turkissa tapahtuu aina jotakin, mitä ei etukäteen olisi voinut arvata. Päivää ei edes voi suunnitella yksityiskohtaisesti, koska jokin aina muuttaa suunnitelmasi.

Olin Istanbulissa tammikuusta 2016 saman vuoden heinäkuuhun ja silloin oli jo paljon terrori-iskuja, joista selvisin täpärästi. Ankarassa tapahtuneen iskun aikana olimme kaksi kilometriä sieltä paikasta, jossa isku tapahtui. Kun toinen isku tapahtui Istiklal-kadulla, olin juuri matkalla sinne. Sataman työntekijät kuitenkin sanoivat, että pitäisi jäädä Aasian puolelle, jos vain mahdollista. Jäin sitten Aasiaan. Kun tulin kotiin, luin terrori-iskusta netistä. Viimeinen isku oli sitten Atatürkin lentoasemalla viisi päivää lähtöni jälkeen.

Jos matkustaa Turkkiin, kannattaa olla varovainen, varsinkin Ankarassa ja Istanbulissa. Istanbulissa asuu noin 20 miljoonaa ihmistä ja terroristeille tämä on hyvä paikka tehdä pahaa. Terrorismin uhasta huolimatta suosittelen kaupunkia lämpimästi, sillä ihmiset ovat lämminsydämiisiä ja auttavaisia, ja heidän kanssaan on todella mukavaa olla missä vain. Siksi olinkin enemmän turkkilaisten kanssa kuin ulkomaalaisten.

Vaihdon jälkeen palasin ensin kotiin Saksaan, ja kahden viikon jälkeen tulin takaisin Tampereelle. Tampereella pitää palauttaa tarvittavat dokumentit ja saada kurssit hyväksiluetuksi. Kiitän Tampereen yliopistoa ja Kelaa siitä, että oli mahdollista lähteä lukukaudeksi ulkomaille opiskelemaan.

, , 01.07.2015 – 30.09.2015

Maa: Turkki

Kaupunki:

Vaihtoaika: 01.07.2015 – 30.09.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

My summer internship was sort of unexpected at first, which later turned out to be an once-in-a-lifetime great experience I have ever had. I will share my experience in this report with whoever is going to Turkey for exchange, internship or simply travel.

I got the application information in October 2014, but it wasn't until the second round of application (which was in January 2015) that I started to consider applying. I submitted my CV and other material required, and got the grant in the middle of February. The whole process was very smooth and quick, and I was always able to get timely reply from the Erasmus office whenever I had some questions to ask.

After getting the grant I started to look for possible work placement opportunities. I went roughly through the list of companies provided by UTA, which I have to say, is very useful resource. While I found it very inefficient and unfocused just by searching for intern openings offered by those companies. So I decided to ask a friend of mine in China, who is in international trade business, for a list of cooperative companies in Europe. My next step was sending my CV and cover letter to the companies on the list, asking them if they would like to take in a free Chinese intern for the summer, since they are doing business with some Chinese companies. I understood from some replying emails that a lot of companies in Europe are not training interns nowadays because of the sagging economy. But I was lucky enough to get a positive answer from a company in Istanbul. The next steps were the routine procedures: signing the training agreement, applying for visa, booking flight, etc. Everything went smoothly and I arrived in Istanbul late in the evening on 29th June. My contact and the company driver were at the airport waiting for me – first impression on the Turkish warm hospitality! On the first Saturday we went to the GM's villa for BBQ. We ate and talked and had tea and coffee until late that night. His wife and two kids were very nice to me. The Turkish hospitality is without doubt the best I have experienced so far.

The first week was orientation, i.e., getting to know general information about the company. I was assigned to the marketing department, where I received product training from the sales manager. Getting to know the various products that I had absolutely no knowledge of was the hardest part. Another big obstacle was language – most of my colleagues don't speak English, except my contact Emrah, who is probably the best English speaker in the company. Yet they were extremely friendly and always trying to make conversation with me, even if we had to use Google translation to communicate! The GM (i.e. the founder of the company) had a small meeting with me and asked me what I want to do in my future career. I told him I hope I could start my own business. After the orientation the GM decided he would personally train me with some practice in business planning and market analysis, which was such useful learning for my future career. During the internship, my job was mainly doing market analysis and coordinating with Chinese partnering companies. Working atmosphere here was really good and relaxing.

Although this was an unpaid internship, the company did give me some cash on my first day to work, which was a total surprise to me. Besides, the company has a canteen that offers different dishes everyday, so I didn't have to pay for lunch. On the housing part, I booked a room on Airbnb, which is only one metro station away from the company before my arrival. My other options were some subletting rooms on Facebook Erasmus Istanbul groups. Although it turned out the GM was planning to let me stay in one of his empty apartment. I decided to stay in the Airbnb room anyway to spare the trouble of moving. The place is in Asia side and

the rent was 800TL per month. The apartment has a wonderful balcony, the view from which was just amazing. I had some really good dinner as well as long and thought-provoking conversations with my roommates on that balcony.

Turkish culture is very different from Finland, while a bit similar with Chinese culture. People are very friendly and warm to foreigners. They invite you to their homes and serve you with great food and drinks and exert the best possible hospitality you'd probably ever received. The fact that 98 percent of the population is Muslim doesn't make things much different; people in this city are very open-minded and receptive, with diverse ways of dressing. Moreover, Turkish people were so eager and ready to teach me Turkish - I have learned some useful Turkish phrases from my colleagues, the guy from the grocery store I used to go, and even the lovely family in the bakery. Turkish food is really good and diverse. During my stay here, I have tasted almost all the famous Turkish cuisines, which have gained me some extra kilograms I believe. Living costs here are definitely much lower than other European countries, especially Nordic countries.

The first month of my internship happened to be their Ramadan month, when the devoted Muslims fast during the day (without eating or drink anything) until 20:15. This was my first culture shock. The second culture shock was the broadcasted prayers that come from thousands of Mosques in every corner of this city – five times a day. Istanbul is a very beautiful city, definitely worthy of a second visit. Some places are really exotic while some other places are so European.

The first time I noticed the 'singing' and asked my roommates (who are locals), what is that sound? After his explanation I understood more of the Muslim culture. We had a long talk on the balcony about religions, which was definitely very inspiring. Both of my roommates lost their fathers at a very young age. There is a private school in Turkey, actually the only one, which takes in children who lost fathers with tuition exempted. My roommates got in at third grade and graduated high school there. They are really intellectual persons – both went to the U.S. for further study and now they have nice jobs and good life. The free private school is a huge blessing for misfortune children, as it grants them better education and thus chances to change their lives. In the middle of July we had another roommate from Lebanon, whose background is yet completely different from any of us. All of us became good friends. It was very interesting to encounter different people from different cultural backgrounds. I have learnt to accept and appreciate different cultures and behaviors.

This trip really helped me grow a lot, both professionally and mentally. I would like to describe it as a spiritual and intellectual enlightenment. I have learnt to be more open-minded and tolerant with different people and different cultures. Moreover, meeting and getting to know people from different culture has taught me to better understand and appreciate my own culture – other cultures are like mirrors – when you dive yourself into other cultures, you also gain better knowledge on yourself and your own culture.

Istanbul Technical University - Istanbul Teknik, Istanbul, 02.02.2015 – 19.06.2015

Maa: Turkki

Kaupunki: Istanbul

Vaihtoaika: 02.02.2015 – 19.06.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Istanbul Technical University - Istanbul Teknik

Valitsin Turkin Istanbulin vaihtokohteekseni klassisista syistä; halusin opiskella maassa, jonka kulttuuri on mahdollisimman kaukana omastani, mutta johon voin kuitenkin hakeutua Erasmus-ohjelman turvin. Istanbul on järjetön, valtava ja käsittämätön, mutta silti kaikessa kaoottisuudessaan hurmaava kaupunki. Sen vetovoima on kiistämätön. Keskityn tässä vaihtokertomuksessa kuvaamaan opiskelua ja käytännön järjestelyjä Istanbulissa. Kaupunkiin, kulttuurin, Turkkiin yleisesti ja matkustusmahdollisuuksiin voi tutustua tarkemmin blogissani, jota pidin koko vaihtoni ajan: greekcoloringbook.blogspot.com

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Etukäteisjärjestelyjä Suomessa ennen vaihtoon lähtöä ei minulle juuri kertynyt. Viisumia haetaan vasta kohdemaassa, ja minulla oli jo voimassa oleva matkavakuutus. Kurssivalinnat olisi käytännön asioiden sujuvuuden kannalta ollut hyvä tehdä etukäteen, mutta tietoa niistä löytyi huonosti. Yliopiston verkossa toimiva järjestelmä oli vain osittain englanniksi ja siitä oli hankala saada selkoa. Kohdeyliopistosta hyväksymiskirje tuli kuitenkin ajallaan, vaikka lukukauden aikataulutieto tuli valitettavan myöhään. Esimerkiksi tarkka tieto orientaatioviikkojen alkamisesta julkaistiin noin viikkoa ennen niiden alkua, mistä johtuen saavuin Istanbuliin vasta niiden jälkeen. Orientaatiossa oli jaettu paljon hyödyllistä tietoa yliopiston käytännöistä ja Turkissa asumisesta, ja sen väliinjätö vaikeutti hieman opiskelua.

Asuminen Istanbulissa

Istanbulin teknillinen yliopisto ei pysty tarjoamaan asuntoa vaihto-opiskelijoille, eikä Istanbulissa ole yksittäistä organisaatiota, joka välittäisi asuntoja vaihtareille. Suurin osa opiskelijoita löytää asunnon Facebook-ryhmien kautta, joita myös yliopisto markkinoi. Myös Craigslistia käytetään paljon.

Vaihto-opiskelijat asuvat yleisesti ottaen kimppekämpissä joko turkkilaisten tai muiden vaihto-opiskelijoiden kanssa. Huoneiden hinnat ovat noin 200-300 euroa/kk.

Itse koin asunnon metsästämissä Istanbulissa hieman hankalaksi, sillä lähdin vaihtoon yhdessä poikaystäväni kanssa ja huoneen sijasta etsimme koko huoneistoa. Alkuun vuokrasimme kuukaudeksi asunnon Airbnb-välityspalvelun kautta, mutta koska tuo asunto osoittautui puitteiltaan asuinkelvottomaksi, jouduimme pian alkaa etsimään uutta asuntoa. Lopulta löysimme Craigslistin kautta huoneistohotellin, joka vuokrasi avaria huoneistojaan kuukausivuokralla. Maksoimme asunnosta yhteensä 640 euroa kuukaudessa, ja tähän summaan sisältyi vesi, kaasu, sähkö, viikkosiivous ja internet.

Asunto oli hyväkuntoinen ja viihtyisä, mutta asuinalue osoittautui hieman ongelmalliseksi. Tarlabasi, joka sijaitsee aivan ns. uuden keskustan ja Taksimien kulmilla, on yksi Istanbulin huonomaineisimmista asuinalueista. Naapurustossa asuu paljon maahanmuuttajia, eikä köyhyyden kohtaamiselta voi välttyä.

Asuimme itse aivan Tarlabasin ja Taksimien rajalla, eikä oma kotikatamme ollut turvaton. En kuitenkaan uskaltanut liikkua alueella ilta-aikaan yksin, ja jatkuva kaduilta kantautuva hälinä rasitti. Itse olin siitä hyvässä asemassa, että liikuin lähes aina poikaystäväni kanssa enkä pitänyt lähiötä niin vaarallisena, mutta monet naispuolisista ystäväistäni kokivat Tarlabasissa asumisen erittäin ikäväksi.

Tarlabasi on täynnä vaihto-opiskelijoille suunnattuja taloja, joiden hinnoilla välitysfirmit tai yksityiset vuokranantajat rahastavat. Uskon, että monet valitsivat lähion asuinpaikakseen samoista syistä kuin minäkin: Tarlabasi on lähellä kaikkea eikä tietoisuus alueesta nopeita päätöksiä tehdessä ole vielä oikealla tasolla.

Keskustan läheisyys kuitenkin maksaa. Kaksio Tarlabasissa (sisältäen veden, sähkön, kaasun ja internetin) kustantaa noin 700 euroa, pelkkien huoneiden hinnat kieppuvat 300 euron tienoilla.

Usein muiden aluella asuvien kanssa keskustellessamme päädyimme aina yhteiseen kaneettiin sanoen "Ei täällä nyt niin vaarallista ole, Taksim on kuitenkin niin lähellä". Totta edellinen väite onkin - kaduillamme sijaitsevia lukuisia hotelleja ja korjaustyöt värjivät yleisilmettä. Mutta ei alue silti kaunista katseltavaa ollut. Roskaa, rikkinäisiä katukiveyksiä ja likaa löytyi joka kulmalla.

Jos joku Istanbuliin muuttoa suunnitteleva eksyy tätä lukemaan, suosittelen lämpimästi uhraamaan aikaa lähiöiden kartoittamiselle ennen vuokrasopimuksen allekirjoittamista. Istanbulissa on todella miellyttäviä alueita, joilla asunnot eivät maksa sen enempää kuin Tarlabasissakaan. Suuressa kaupungissa ei mistään toki täysin turvallista kolkkaa löydä, mutta jo siisti yleisilme kunnostettuine katuineen vaikuttaa asuinkokemukseen positiivisesti. Vaikka Tarlabasi Taksimien vieressä onkin, en pidä lyhyttä välimatkaa niin suurena etuna että haluaisin tinkiä alueen mukavuudesta.

Istanbulista asuntoa etsiessä metroreittien varrella olevat alueet ovat suositeltavia. Esimerkiksi Osmanbey, Bomonti, Sisli, Besiktas, Gayrettepe, Medicieköy, Levent, Cihangir ja Galata ovat kaikki suhteellisen hyviä alueita, parin-kolmen kilometrin päässä Taksimilta. Aasian puolelle pääsee myös lautalla melko vikkelään. Omiin kokemuksiini nojaten väittäisin, että jos alueelle ei pääse metrolla tai lautalla, ei asuntoa tuolta kannata harkita - ellei yliopisto tai työpaikka nyt sattuisi sijaitsemaan aivan vieressä. Bussilla/dolmuksella matkustaminen 7-15 kilometrin päähän päiväsaikaan kestää ruuhkasta riippuen 1-2,5 tuntia.

Yliopisto ja opiskelu

Istanbulin teknillinen yliopisto on Turkin parhaimmistoa ja kannattelee World University Rankings 2014-2015 -listan 165. sijaa. Saavutus on korkeampi kuin yhdelläkään Suomen teknillisellä yliopistolla, ja vain esimerkiksi Helsingin yliopisto sijoittuu tuolla listalla 200 parhaan joukkoon. Kyseessä on myös maailman kolmanneksi vanhin teknillinen yliopisto, jonka perinteet nojaavat vahvaan kansainväliseen yhteistyöhön muiden teknologisten instituuttien kanssa ja tutkimukseen tieteen, taiteen ja teknologian aloilla.

Yliopisto on suuri ja vaihto-opiskelijoitakin siellä on lukuvuosittain lähemmäs 300. ITU:ssa voi opiskella lähes mitä tahansa, vaikka pääpaino tekniikassa onkin. Minut lähetettiin vaihtoyliopistooni yhteiskuntatieteiden yksiköstä Tampereelta, mutta kohdeyliopistossa opiskelin johtamisen laitoksella (Management Engineering). Valitsin kevätlukukaudelle viisi kurssia: E-marketing, Managerial Decision Making, Film Art, Management and Organization ja Issues in World Politics.

Yliopisto ei liiemmin välittänyt, millä laitoksella opiskelija opiskelee/onko tällä vaadittavaa kompetenssia kurssien seuraamiseen, vaan kurssija sai valita miltä laitokselta tahansa. Olin pääosin tyytyväinen kurssivalintoihini, mutta joillain kursseilla osa luennoista (esim. vierailijaosuudet) oli turkiksi, mikä oli häiritsevää. Myös esimerkiksi oppimisen sähköinen ympäristö, jossa kaikki tieto liikkuu, oli turkiksi. Kurssien taso oli minulle sopiva, ja opetus pääosin korkeatasoista. Kursseilla käytetyt menetelmät olivat raikkaita ja innovatiivisia. Tavallisesti kurssin työmäärä sisälsi välikokeen, loppupöytäkirjan, muutamia kotitehtäviä ja loppuprojektin. Professorit myös tuntuivat todella välittävien opiskelijoista, ja luentojen jälkeen käytiin usein pitkiä keskusteluja päivän teemoista. Loppuprojektit saattoivat olla kytköksissä johonkin kilpailuun/ne tehtiin tilaustyönä yritykselle, mistä johtuen suorituksiin panostettiin paljon.

Opiskelu Istanbulissa kuitenkin eroaa suomalaisessa yliopistossa opiskelusta joissain määrin. Akateemiseen vapauteen tottuneelle Turkin koulumainen yliopistokulttuuri tuntuu ajoittain haastavalta. Yliopisto-opinnot tavataan aloittaa heti lukion jälkeen, 17-18-vuotiaana, josta johtuen opiskelumenetelmät poikkeavat omastamme.

Opiskelijoita valvotaan tarkasti, kaikilla luennoilla on läsnäolopakko ja yliopistossa on huomattavissa eräänlainen vahva kilpailun ilmapiiri. Joillakin kursseilla kurssitulokset olivat nimineen julkisia, ja jotkut professoreista saattoivat esimerkiksi suoraan sanoa koko luokan edessä kuka epäonnistui tentissä.

Turkissa kandidaatintutkinto suoritetaan keskimäärin neljässä vuodessa, mistä johtuen kursseilta napsahtavat ECTS-pisteet eivät aina tunnu korreloivan kansainvälisen ohjeistuksen kanssa. Kaikki kurssini oikeuttivat selkeästi 5-6 pisteeseen, mutta sen sijaan lukukauden mittaisesta kurssista viikottaisine luentoineen ja aiemmin mainitsemine työmäärineen saa vain 3-4 pistettä.

ITU:n pääkampus Ayazaga (Maslak Campus) on kooltaan mahtavat 247 hehtaaria. Alue käsittää 13 tiedekuntaa, liiketoiminnallisia yksiköitä (mm. kaupungit ja ravintolat), tuhansia opiskelijoita majoittavat asuntolat sekä esimerkiksi ällistyttävän kokoisen jalkapallostadionin, uimahallin ja muut liikunnan harrastamismahdollisuudet. Pitkien välimatkojen vuoksi kampuksella liikennöivät shuttlebussit.

Lounasvaihtoehtoja on lukemattomia. Opiskelijakortille ladattava lounas kustantaa vain noin 0,50 euroa, mutta taso on vaihteleva. Koskaan ei voi tietää, mitä suuhunsa tarjottimen pienistä metallilokeroista laittaa. Kalliimmat ravintolat tarjoavat erilaisia aterioita quesadilloista pastaan ja turkkilaiseen perinneruokaan.

ITU:n ESN-järjestö vastasi lukukauden aikana sosiaalisista aktiviteeteista, ja he järjestivät retkiä Istanbulissa ja sen ulkopuolella, juhlia, elokuvailtoja ja muuta tekemistä viikottain. Tätä kautta muihin Erasmus-opiskelijoihin tutustui helposti.

Kulttuuri ja turvallisuus

Istanbulissa on eräs seikka, jota mikään muu kaupunki ei ole koskaan pystynyt samalla tavoin tuomaan esille. Ystävällisyys ja auttavaisuus ovat nimittäin Turkissa aivan omaa luokkaansa. Oli kyse mistä tahansa - osoitteen etsimisestä tai turkin kielen opiskelusta - ovat ihmiset enemmän kuin valmiita ohjaamaan sinua kohti metsästämiäsi tavoitteita. Toki jonkinasteisen skeptisyyden ylläpito on kannattavaa, mutta usein turkkilaiset tarkoittavat vain hyvää.

Istanbulilaiset pitävät ulkomaalaisten kanssa oleilusta. Kaupungissa on lukemattomia, voittoa tavoittelemattomia organisaatioita, jotka järjestävät retkiä kaupungissa ja sen ulkopuolella. Kaikki tapahtumat ovat lähes poikkeuksetta ilmaisia. Istanbulissa opiskelee vuosittain lähes 1 500 vaihto-opiskelijaa, eikä tekemisen puutetta synny.

Turkki on maallinen valtio, mutta islam vaikuttaa yhteiskuntaan pinnan alla suuresti. Maan poliittisesti rikkinäinen tila ja demokratian puute saa ajoittain ihmiset barrikadeille, ja Istanbulissa esiintyi muutamia protesteja vaihtoni aikana. Missään vaiheessa en kuitenkaan tuntenut oloani kaupungissa kovinkaan turvattomaksi, ja esimerkiksi rikollisuutta Istanbulissa esiintyy vähäisesti.

Oleskelulupa ja vakuutus

Oleskelulupaa varten tulee poliisilaitokselle toimittaa ainakin kopio passista, alkuperäinen opiskelijatodistus (turkiksi), neljä passikuva, turkinkielinen lauselma siitä, että vanhempani kattavat oleskelultani kertyvät kustannukset enkä aio työskennellä maassa sekä todistus sairaskuluvakuutuksesta. Suomalaisen opiskelijan tulee ottaa erikseen paikan päältä yksityinen/julkinen sairaskuluvakuutus, ellei omalla vakuutusyhtiöllä ole kumppaniyhtiötä Istanbulissa. Oman vakuutukseni hankin AIG:n kautta, ja se kustansi koko ajalta noin 65 euroa. Oleskeluluvasta tuli maksaa noin 20 euroa.

EU/ETA-maista tulevat saavat oleskella Turkissa ilman oleskelulupaa puolen vuoden aikana 90 päivän verran. Maahyppely - eli bussilla Bulgarian tai Kreikan rajalle ja takaisin - ei ole nykyään enää mahdollista. Jos 90 päivän oleskelu ylittyy, laskutetaan lentokentällä maasta poistuessa tuntuvalta sakolla (ainakin 700 liiraa + maksu ylittyneiden päivien mukaan). Oleskelulupaa tulee hakea 30 seuraavan päivän aikana maahan saapumisesta. Itse

ajanvaraus voi kuitenkin sijoittua myöhempään ajankohtaan. Huomattavaa on myös, että oleskeluluvan saaminen kestää papereiden toimittamisen jälkeen vielä viikkoja. Jos 90 päivää ovat ylittyneet ja oleskelulupa lojuu edelleen Ankaran hallinnollisissa elimissä, ei maasta saa poistua ilman erillistä todistusta, jota niin ikään haetaan poliisilaitokselta.

Turkissa lainsäädäntö ja varsinkin oleskelulupaan liittyvät käytännöt muuttuvat tiheään. Tästä syystä en lähde oleskelulupaprosessia sen kumminen avaamaan, sillä tieto voi jo esimerkiksi ensi syksynä olla vanhentunutta. Ohjeistusta oleskeluluvan hakemiseen ja ajankohtaista tietoa prosessista voi etsiä seuraavasta osoitteesta: <http://www.istanbulforeignersoffice.com/en/>

Muuta mainitsemisen arvoista

Istanbul on mieletön ja säkenöivä kaupunki, jossa vaihto-opiskelu on varmasti uniikki kokemus. Kaupunki ei nuku koskaan, eivätkä sen tarjoamat mahdollisuudet lopu kesken. Suosittelen sitä lämpimästi vaihtokohteeksi jokaiselle kaotettua ja ihmismassoja pelkäämättömälle. Lisätietoa Turkin kulttuurista ja Istanbulissa asumisesta voi lukea blogistani: greekcoloringbook.blogspot.com

Marmara University, Istanbul, 02.02.2015 – 07.06.2015

Maa: Turkki

Kaupunki: Istanbul

Vaihtoaika: 02.02.2015 – 07.06.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Marmara University

Valitsin Istanbulin vaihtokohteekseni, sillä halusin nähdä jotain täysin erilaista. Olin pitkään suunnitellut käyväni kaupungissa ja vaihtohaun alettua päätin, että käydään sitten kerralla oikein kunnolla. Huolimatta keskusteluistani aiemmin Istanbulissa asuneiden vaihto-opiskelijoiden kanssa, minulla ei ollut selkeää kuvaa siitä millaiseen paikkaan olin lähdössä. Neljä kertaa Suomen väkiluku Bosporinsalmen molemmin puolin levittyvällä metropolialueella ja kulttuuri, josta harvemmin puhutaan läntisessä mediassa kovin mairittelevaan sävyyn, tuntuivat antavan otolliset lähtökohdat massiiviselle kulttuurishokille. Kaikkien odotusten vastaisesti shokkia ei ikinä tullut, vaan sen korvasi kuulumisen tunne. Vaihto Istanbulissa oli aivan upea kokemus, jota en vaihtaisi mihinkään.

Hakuprosessi, valmistelut ja turkkilainen byrokratia

Hakuprosessi Istanbuliin noudatti samaa kaavaa muiden Erasmus-kohteiden kanssa. Hakemus Tampereen yliopistolle lähetettiin NettiOpsun kautta motivaatiokirjeen ja alustavan kurssisuunnitelman kera. Hyväksyntä Tampereen päästä tuli kuukauden kuluttua hakuajan päättymisestä vuoden 2014 maaliskuussa, Marmaran yliopiston hakuaika taas alkoi vasta loppusyksystä. Hyväksymiskirje Turkista saapui lopulta tammikuun alussa, alle kuukausi ennen vaihtoon lähtöäni. Kevään kurssitarjonta päivitettiin Marmaran yliopiston sivuille tammikuun lopussa, mistä johtuen jouduin muuttamaan Learning Agreementiani vielä paikan päällä. Yhteydenpito Marmaran kansainvälisen toimiston kanssa oli ajoittain hidasta ja hankalaa, mutta sain asiat aina lopulta hoidettua.

Yleisesti ottaen turkkilainen byrokraatia on silloin tällöin aika raastavaa. Yliopiston lisäksi vaihto-opiskelija repii hiuksiaan erityisesti asumislupaa hakiessaan. Lupaa haetaan poliisilta, ja sen saamiseksi tarvitaan muutamia eri dokumentteja sekä paikalliselta yliopistolta että vakuutusyhtiöltä. Paikallinen järjestö Istanbul Foreigner's Office on laatinut kattavat ohjeet asumisluvan hakemiseen vaihe vaiheelta ja sivustoa myös päivitetään jatkuvasti, joten tieto on ajantasaista lähes päivän tarkkuudella. Noudattamalla sivuston ohjeita asumisluvan hakeminen sujuu suhteellisen kivuttomasti, vaikka paperisotaa saakin käydä. Suosittelen varmuuden vuoksi pyytämään turkkilaista tutoria mukaan poliisiasemalle, sillä englannin kielen taso vaihtelee suuresti poliisilaitoksesta toiseen. Omalla kohdallani asumisluvan saaminen onnistui ongelmitta. Byrokraatiaa on toki enemmän kuin tarpeeksi, eivätkä asiat toimi samalla tavoin kuin Suomessa, mutta oikealla asenteella prosessista selviää sen suurempia stressaamatta.

Suomesta lähtiessäni otin pidennetyn matkavakuutuksen vaihtoajalleni, sillä eurooppalainen sairaanhoitokortti ei ole käytössä Turkissa. Asumislupaa varten jouduin kuitenkin ottamaan vielä turkkilaisen vakuutuksen, sillä Suomella ja Turkilla ei ole yhteistyösopimusta vakuutuksia koskien ja asumislupaa varten tarvittiin leima turkkilaiselta vakuutusyhtiöltä. Käytäntö tämän suhteen on muuttunut suhteellisen usein lähivuosina, joten asia kannattaa tarkistaa ennen lähtöä.

Ulkoministeriön sivuilla kehoitetaan hankkimaan viisumi, mikäli oleskelee Turkissa yli 90 päivää. Itse en kuitenkaan viisumia hakenut, sillä Suomen kansalainen ei tarvitse sitä, mikäli oleskelee Turkissa asumisluvalla. Asumisluvan hakeminen on välttämätöntä, joten viisumin hankkiminen on omasta päätöksestä kiinni. Aiemmin asumisluvan viranomaiskulut olivat alhaisemmat viisumin saaneille, mutta uuden säädöksen mukaan hinta on sama myös viisumittomille.

Ennen lähtöäni en ollut opiskellut sanaakaan turkkia. Suosittelen kuitenkin käymään alkeiskurssin jo Suomen päässä, mikäli se vain on mahdollista. Tampereen yliopisto ei tarjoa turkin kielen kursseja, mutta esimerkiksi Ahjolan kansalaisopisto järjestää sekä alkeis- että jatkokursseja syksyisin ja keväisin. Jo pienikin sanavarasto auttaa suuresti eteenpäin, sillä asiointi kaupoissa ja ravintoloissa harvemmin onnistuu englanniksi. Marmaran yliopisto tarjoaa kahdentasoisia kursseja vaihto-opiskelijoille. Osallistuin yliopiston alkeiskurssille ja lisäksi erään voittoa tavoittelemattoman järjestön kielikurssille, joista erityisesti jälkimmäisen koin todella hyödylliseksi.

Istanbulin alkeet

Saavuini Istanbuliin sateisena keskiviikkoiltana muutama päivä ennen orientaatioviikon alkua etsiäkseni asunnon ja asettautuakseni kaupunkiin. Ensimmäiset neljä yötä asuin hostellissa Kadiköyssä, jonka dormissa tutustuin ensimmäisiin erasmuslaisiin. Asunto löytyi helposti Marmaran yliopiston kansainvälisen toimiston Facebook-ryhmän kautta. Tutkin jo Suomessa kyseisen ryhmän lisäksi muita asunnonvälitysryhmiä Facebookissa sekä selasin ilmoituksia Airbnb:n ja Craigslistin sivuilta. Asunnon olisi voinut vuokrata jo Suomesta käsin, mutta halusin nähdä paikan ensin omin silmin ennen päätöksentekoa. Tämä osoittautui fiksuksi päätökseksi, sillä osassa ilmoituksia kuvat eivät kerro koko totuutta. Lisäksi koin, että oli mukava tavata myös tuleva kämppis kasvatusten ennen vuokrauspäätöstä.

Bussikortin hankkiminen ja muut käytännön järjestelyt sujuivat yllättävän helposti kielimuurista huolimatta. Asuin paikallisen tytön kanssa Aasian keskustassa Kadiköyssä, viiden minuutin kävelymatkan päässä Marmaran yliopiston pääkampukselta. Maksoin vuokraa 850 liiraa eli noin 300 euroa kuussa sisältäen laskut ja useimmat muutkin vaihtarit maksoivat samantasoisia summia. Suosittelen lämpimästi muuttamaan paikallisen kanssa samaan asuntoon, sillä käytännön asiat hoituvat huomattavasti kätevämmiin kun tuntee jonkun, joka osaa kieltä. Marmaran yliopistolla on lukuisia kampuksia sekä Aasian että Euroopan puolella ja asunnon sijainti kannattaakin katsoa sen mukaan. Vaihto-opiskelijat asuvat yleensä Aasian puolella Kadiköyssä tai Euroopan puolella Beyoglussa.

Yliopisto järjesti yleisen orientaatiotilaisuuden uusille vaihto-opiskelijoille, minkä lisäksi myös politiikan tutkimuksen laitos piti oman infonsa. Marmaran yliopisto järjestää tutortoimintaa, mutta tutorointi ei ole Tampereen tasoa. Tutorit jaettiin vasta vaihto-opiskelijoiden saavuttua ja tutorini ottaessa minuun yhteyttä olin jo

järjestänyt kaikki käytännön asiat itse. Tutoreista oli tosin runsaasti apua alueisiin tutustumisessa ja paikallisten suosimien paikkojen löytämisessä, mikä on Istanbulin kokoisessa kaupungissa muutoin aika haastavaa.

Opiskelu Marmarassa

Opiskelu Marmarassa oli osittain samanlaista kuin Tampereella ja toisaalta taas täysin erilaista. Yliopistolla on kolmetoista erillistä kampusta, joista politiikan tutkimuksen kampus sijaitsee Beykozin kaupunginosassa Anadolu Hisarissa. Matka kotoani kampukselle kesti noin tunnin, ja käytin sen taittamiseen metrobussia ja tavallista bussia. Kampus on Marmaran pienimpiä, sillä siellä opetetaan vain politiikan tutkimusta ja liikuntatieteitä. Kampusalueella on yksi lounasravintola, jossa ruoka on todella halpaa ja ihan hyvää, perinteistä turkkilaista kotiruokaa. Lisäksi alueella on kaksi kahvilaa, joista voi ostaa välipaloja. Istanbulissa asuessani kampukselle valmistui uusi kuntosali ja uima-allas, joita en tosin laiskuuttani vaivautunut testaamaan. Myös Marmaran yliopiston pääkampuksella Göztepessä on kuntosali, joka on opiskelijoiden vapaassa käytössä.

Opiskelin Istanbulissa lähinnä kansainvälisen politiikan kursseja. Opetuskielenä vaihto-ohjelmassani oli englanti ja oma kielitaitoni suomalaisena oli opiskeluun enemmän kuin riittävä. Suoritin yhteensä viisi kurssia, joista kukin oli viiden opintopisteen arvoinen. Poliitiikan laitoksella kävin neljä kurssia, otsikoilla Gender and Culture in Turkish Society, Current Issues in Turkish Politics, Conduct of Foreign Policy ja Current International Issues. Näiden lisäksi suoritin kaikille vaihtareille yhteisen kielikurssin Turkish Language and Culture alkeistasolla. Poliitiikan kurssit koin teemoiltaan mielenkiintoisiksi ja opetuksen laadukkaaksi, lukuunottamatta kurssia Current International Issues, jonka taso vastasi korkeintaan lukiokursseja. Turkkiä ja turkkilaista kulttuuria käsittelevät kurssini auttoivat ymmärtämään ympäröivää yhteiskuntaa ja sen kipukohtia, ja niitä suosittelenkin lämpimästi kaikille vaihtokohteensa yhteiskunnallisesta tilanteesta kiinnostuneille. Myös Conduct of Foreign Policy oli kurssina todella laadukas ja samalla myös haastavin Marmarassa suorittamistani kursseista. Ulkopoliitikasta ja sen teorioista kiinnostuneena uskon, että kyseisestä kurssista on hyötyä myös tulevissa opinnoissani.

Kurssien käytännön järjestelyt poikkesivat tamperelaisista jonkin verran. Sähköistä materiaalia oli käytössä huomattavasti vähemmän, ja suurin osa artikkeleista ostettiin joko Anadolu Hisarin tai Göztepen kopiokaupoista. Jokaista kurssia järjestettiin kerran viikossa kolmen tunnin ajan koko kevätlukukauden. Maaliskuun lopulla mid-term-viikolla järjestettiin välikoe ja kesäkuun alussa final-viikolla varsinaiset loppukokeet. Suoritustavat vaihtelivat perinteisistä esseetehteistä monivalintakokeiden kautta presentaatioihin ja varsinaisiin esseisiin. Kurseille ilmoittautumisiin ja muihin käytännön kysymyksiin vastaukset sai vaivattomasti laitoksen Erasmus-toimistosta, jonka henkilökunta oli hyvin avuliasta.

Elämä Istanbulissa

Istanbul on mahtava kaupunki asua. Puolen vuoden ajanakaan en ehtinyt nähdä kaikkea, mitä sillä on tarjota, joten tylsää ei varmasti tule. Kulttuuritarjonta vaihtelee historiallisista nähtävyyksistä pubikeikkoihin ja katutansseihin. Kaupungista löytyy hurjasti paikkoja, joista ei ole mahdollista lukea matkaoppaista, sillä ne eivät ole vielä päätyneet suuren yleisön tietoon. Vaikka Sultanahmetin alueen turistimagneetit Hagia Sophia, Sininen moskeija, Grand Bazaar ja Yerebatan Sarnici sekä kaupungin lukuisat palatsit ovatkin vaikuttavia, minun Istanbulini oli Kadiköyn rantakivikolla auringonlaskun aikaan, Cengelköyn teeterassilla cay'ta siemaillessa, naapuruston katujen perjantaimarketilla ja Bosporinsalmen sillalla eräänlaisen kimppataksin Dolmusin kiitäessä kahtasataa sen yli aamukuudelta. Istanbul on kaupunki, josta jokainen löytää varmasti jotakin.

Turkkilainen ruoka on uskomattoman herkullista, eikä koostu yleisestä olettamuksesta poiketen pelkästään kebabista. Tosin on pakko mainita, että suomalaiset kebabit eivät enää maistu miltään turkkilaisten vastineidensa jälkeen. Ruoka on mausteisempaa kuin Suomessa ja ravintoloiden annoskoot pienempiä, mutta täyttäviä. Ulkona syöminen on varsinkin lihansyöjälle halvempaa kuin kotona kokkaaminen, erityisesti jos syö Aasian puolella tai kauempana turistipesäkkeistä.

Istanbulin liikenne on suomalaisen silmiin aluksi kaoottista, mutta siihen tottuu parissa viikossa. Punainen valo on lähinnä koriste, nopeusmittari täysin turha vektorin ja kilometrien pituinen liikenneruuhka arkipäivää. Tööttäyksiä on useita erilaisia, ja niistä suurin osa ei ole vaaratilanteesta varoittamista. Julkinen liikenne toimii tästä kaikesta huolimatta yllättävän hyvin. Tavallisten bussien lisäksi kaupungissa liikennöi muutama metrolinja, joista yksi kulkee myös salmen ali, ja metrobussi, joka on tavallinen bussi, mutta sille on rajattu oma kaistansa moottoritiltä. Lempikulkuvälineeni on ehdottomasti lautta, jolla matkustaessa voi unohtaa liikenteen hektisyyden istuskellessaan kannella cay-kuppi kädessä upeista maisemista nauttien. Yksityisten yrittäjien ajamat minibussit ja eräänlaiset ryhmätaksit, Dolmusit, ovat kätevä tapa liikkua erityisesti yöaikaan.

Vaihtoni aikana tein alkuperäisestä suunnitelmastani poiketen vain kaksi matkaa ja nekin tein Turkin sisällä. Istanbulista ei ole tarvetta eikä taloudellisesti katsoen edes järkeä matkustella Eurooppaan, lukuun ottamatta Kyprosta tai Kreikan saaria. Turkki itsessään on valtava valtio, jonka kahdeksalla eri maantieteellisellä alueella on omat tunnuspiirteensä ja nähtävyytensä. Itse ehdin käydä vain pakollisissa turistikohdeissa, Pamukkalessa, Ephesuksessa ja Cappadociassa. Erityisesti Cappadociaa suosittelen kaikille Turkkiin lähteville, sillä sadat kuumailmapallot aamukuudelta Love Valleyn yllä ovat näky, jota ei unohtaa. Jos löytyy seikkailumieltä, kannattaa lähteä Kaakkois-Turkin kurdialueille, joissa maan luonto on kauneimmillaan.

Kuten sanottu, vaihto Istanbulissa oli tähänastisen elämäni hienoin kokemus. Voin ehdottomasti suositella kaupunkia vaihtokohteeksi, jos osaa sinne lähtiessään ottaa tarpeeksi avoimen asenteen ja luottaa siihen, että kaikki selviää, vaikka mikään ei toimisikaan samalla tavalla tai samalla aikataululla kuin Suomessa. Naisena kannattaa myös varautua siihen, että jonkinasteista huomiota irtoaa välttämättä. Itse sain olla hyvinkin rauhassa, tosin brunetelle se on helpompaa kuin vaaleaverikölle. Maalaisjärjellä pärjää pitkälle myös mahdollisten ahdistavien tilanteiden välttelyssä. Kulttuurieroista huolimatta vaihtoni sujui hyvin, enkä voisi olla tyytyväisempi valintaani. Istanbul on täysin erilainen, mutta siitä voi tulla toinen koti.

Koc University, Istanbul, 01.02.2015 – 22.05.2015

Maa: Turkki

Kaupunki: Istanbul

Vaihtoaika: 01.02.2015 – 22.05.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Koc University

Hakuprosessi oli varsin kivuton, etenkin kun olen ollut aiemmin samassa yliopistossa vaihdossa. Kiinnostavimmat kurssit olivat kuitenkin harmillisesti vaihto-opiskelijoiden saavuttamattomissa, niitä ei oltu avattu vaihto-opiskelijoille, vaikka ne englanninkielisiä olivat, kuten kaikki yliopiston opetus. Vanhalla tiedolla pärjäsi melko hyvin kurssien valinnassa ynnä muussa - eikä hätäännyttä päässyt tapahtumaan kun relevantti informaatio tulee välillä aika myöhään.

Eräs harmittava sekaannus kuitenkin kävi: kansainvälisten asioiden toimisto Turkissa pyysi ennakkotiedoista poiketen värivalokuvaani Istanbulin museopassia varten, jollaisen kv-toimisto hankkii kaikille opiskelijoille; minua pyydettiin lähettämään kuvani saman vuorokauden aikana, niin saisin museopassini. Lähetin sen, joskin ilta-aikaan, mutten koskaan saanut tietoa järjestyikö museopassini vaiko ei: lopulta en saanut sitä, mikä selvisi yrittäessäni museoon orientaatioviikolla ja kv-tuutorillani ei passia ollut. Tässä oli vähän puutteellista tiedottamista, mutta kuulin, että kv-toimisto oli jättänyt Kocissa vastaamatta muihinkin viesteihin ja eräs vaihtokaverini oli missannut

harjoittelupaikan Turkista, koska vastausta Kocista ei ollut kuulunut lainkaan. Vastaavia pieniä harmeja kv-toimiston kanssa oli koko vaihdon ajan, mikä poikkesi täysin kahden vuoden takaisesta ensimmäisestä vaihdostani yliopistossa: henkilökunta oli ylityöllistetty ja kahdessa vuodessa vaihtunut. Tämä tuntui olevan myös yleinen mielipide vaihdossa olleiden keskuudessa.

Otin matkavakuutuksen etukäteen Suomesta, mikä oli erittäin hyvä, sillä tarvitsin sitä. Sairaala ei meinannut tunnustaa paikallista matkavakuutustani, vaikka kyseessä oli eräs yhteistyösairaaloista, mutta pysyin tiukkana ja soitin pari puhelua Suomeen ja Turkkiin, jolloin asia selvisi ja vakuutus toimi. Myös vakuutuksen kanssa oli pientä harmia kv-toimiston kanssa, sillä informaation perusteella minun olisi pitänyt hankkia joko julkinen turkkilainen sairaskorvaus tai yksityinen turkkilainen sairaskorvaus vaikka minulle oli suomalainen vakuutus voimassa Turkissa koskien. Elin epätietoisuudessa ensimmäisen kuukauden, jonka jälkeen tuli tieto että ulkomaiset vakuutukset kelpaavatkin ja opiskelijat ovat vain ymmärtäneet annetun, oikean tiedon virheellisesti ja että vakuutukseni piti viedä tarkistettavaksi kv-asioiden toimistoon. En myöskään saanut erillistä varmistusta siitä, että vakuutukseni kelpasi, vaan jouduin oletamaan, että vastauksen puuttuminen tarkoitti sen kelvanneen - mikä perustui yleiseen tietoon, jonka sain kv-toimiston palautetilaisuudessa hieman vaihdon puolenvälin jälkeen, että vakuutukseni vaikuttaisi olevan kunnossa.

Niin ikään paikallisen asumisluvan (residence permit) kanssa oli samanlaisia kommunikaatio-ongelmia kv-toimiston kanssa. He tekevät todella ison työn sen hankkimisen kanssa, sillä prosessi on monimutkainen, mutta ylimääräistä huolta aiheutti se, että kv-toimiston vinkkaama turkin hallituksen sivu näytti, etten tarvitsisi turistiviisumia maahantullessani, mutta kävi ilmi, että olisinkin tarvinnut jolloin varauduin maksamaan sakkomaksun. Kuitenkin paikan päällä maksamaan vasta maksamaan valmistautuessani minulle selvisi, ettei minun tarvitsisikaan maksaa.

Saavuini Turkkiin viikon etuajassa, sillä varasin lennot jo marraskuussa, jolloin yliopiston sivuilla oli tietämättäni vasta alustava/vanha tieto lukukauden alusta, joka oli viikkoa aiemmin kuin varsinainen lukukauden alku, mistä en ollut tietoinen. Kuitenkin viihdyin erinomaisesti keskustassa hostellissa viikon ajan, sillä yliopisto on hieman kaukana keskustasta, joten sain hyvän tuntuman keskustaan heti vaihtoni aluksi. Olisin aivan ehdottomasti osallistunut mille vain kielikurssille ennen vaihtoani, mutta Tampereella tai Turkissa ei tasoani vastaavia turkin kielen kursseja järjestetty - minulla oli kuitenkin edellisen vaihtoni turkki taustalla, ja kävin turkin kielen kurssin lukukauden aikana ja edistyin ilahduttavasti kielen puhumisessa.

Asuntoani kanssa tapahtui sekaannus ja päädyin asumaan lähelle kampusta yliopiston järjestämiin asuntoihin naisten asuttamaan taloon. Olisin mielelläni jäänyt, mutta seuraavana päivänä jouduin muuttamaan uudelleen miesten asuttamaan taloon yliopiston huomattua sekaannuksen ja soitettua minulle. Koc tarjoaa kuitenkin luotettavaa asumista sekä kampukselta (kandio opiskelijat) että kampuksen ulkopuolelta läheltä kampusta (maisteri opiskelijat). Se että asunto on taattu vaihto-opiskelijoille on hienoa ja asunnot ovat ihan mukavia. Osa vaihto-opiskelijoista hankkii asumuksen keskustasta itsenäisesti, missä riskinä on puijaavat vuokranantajat, mutta tietääkseni ihmiset ovat olleet tyytyväisiä asuntoihinsa keskustassakin. Mikäli haluaa viettää enemmän aikaa yöelämässä ja kokee 1-1,5h mittaisen matkan julkisilla kulkuvälineillä kampukselta keskustaan pitkäköksi, kannattaa harkita asumusta keskustan tuntumasta.

Puitteet yliopistossa kokonaisuudessa ovat erittäin hienot: löytyy pankki, kauppa, terveyskeskus, jalkapallokenttä, liikuntahalli, uima-altaita ja jopa helikopterin laskeutumiskenttä. Kampukselle pääsee mihin aikaan hyvänsä ja meno on mukavan yhteisöllistä. Kampuksen ruokavaihtoehdot ovat ehkä hieman pikaruokapainotteisia, mutta pääruokalasta saa turkkilaisia ruokia sopuhintaan. Kannattaa syödä turkkilaisia ruokia vaihdossa ollessaan! Mikäli turvallisuutta miettii, niin kampus on todellakin kaukana keskustan hyörintästä ja aidattu sekä vartioitu rauhallinen alue metsän keskellä. Istanbul itsessään on toisaalta hyvin turvallisen oloinen kaupunki: taksikusien kanssa pitää tarkistaa muutama perusjuttu ja yöelämässä sekä turisticalueilla pitää noudattaa tiettyä perusjärkeä. Naisille huutelua ja jonkinmoista ahdistelua saattaa kohdata Istanbulin vilkkaammilla alueilla; muutamalla vaihtarille kävi näin.

Opiskelin filosofiaa, turkkia, kv-politiikkaa sekä yhden sosiologian kurssin turkin yhteiskunnasta ja historiasta. Kurssit ovat varsin työläitä, mutta opettajat pääsääntöisesti erinomaisia, ote keskusteleva ja ryhmäkoot pieniä. Kurssit vaativat paljon duunia, mutta väitän niiden myös palkitsevan. Opiskelijoiden taso ei ole suomea vastaava, eikä englannin kielen taidosta kannata ottaa paineita, sillä paikalliset opiskelijat jäävät tässä jälkeen suomalaista perushyvää englantia puhuvista. Tampereesta poiketen loppudenttejä ei painoteta hirveästi, vaan pitkin lukukautta on pienempiä kokeita, papereita ja ryhmätöitä. Myös puitteet opiskeluun ovat hyvät: on kirjasto, nettiyhteydet sekä asunnoissa että yliopiston tiloissa, laajat tietokannat ja niin edelleen. Yliopiston henkilökunta opettajia lukuun ottamatta (vartijat, keittäjät, kirjastotyöntekijät, hallinto) ei välttämättä puhu englantia kovin hyvin tai lainkaan, mihin kannattaa varautua. Yliopistolla on kuitenkin jokaiselle vaihto-opiskelijalle kv-tuutorit tilanteita varten, jossa turkin kielen taitoa tarvitaan. Oma tuutorini ei oikein hoitanut hommiaan, mutta oltuani yhteydessä kv-toimistoon huoleni otettiin vakavasti, tuutorini vaihdettiin ja homma toimi. Orientaatioviikko on hauska ja sinne ehdottomasti kannattaa osallistua. Mainittakoon, että yhden kurssini opettajaa ei kiinnostanut oikein opettaa, tuntui. Kuitenkin olen käynyt kahden vaihtoni aikana nyt 10 kurssia Kocissa ja kaikki muut opettajat ovat olleet aivan huikean hyviä työssään.

Minulla oli lisäksi isoja ongelmia lähtöpäiväni kanssa Turkista, sillä kv-asioiden toimisto ilmoitti lukukauden alussa yhden päivämäärät lopputentteille ja kurssien opettajien antamat kurssiohjelmat toiset. Noudan kurssin opettajien päivämääriä varatessani lentoani ja jouduin tästä hankaluuksiin, mutta lopulta ison byrokraattisen hoitamisen ja anomusten jälkeen sain tehdä tenttini Suomessa. On luultavaa, että kurssista saa ristiriitaista informaatiota opettajilta ja kv-toimistolta - opin että kv-toimiston tietoon kannattaa luottaa. Lisäksi loppudenttien tarkat päivämäärät selviävätkin vasta aivan pari viikkoa ennen varsinaisia tenttejä, joten paluulentoa ei kannata varata liian lähelle loppudenttien päivämääriä. Kannattaa siis olla tarkkana loppudenttien kanssa - onneksi kurssini luennoitsija oli äärimmäisen motivoitunut ja avulias yrittäessäni järjestää loppudenttiä. Lisäksi Kocin kv-toimistoon mennessä tuntui olevan hieman sellainen ilmapiiri, että sinne oli hankala mennä asioidensa kanssa; tuntui että ellei asia ollut aivan todella todella tärkeä, häiritsi ja vaivasti ihmisiä, joilta pitäisi voida kysyä ongelmatilanteissa. Välillä minua ohjattiin tulemaan myöhemmin uudelleen. Muutaman kerran sovin tapaamisen kv-toimiston kanssa toiselle päivälle ja ko. henkilö olikin tällöin tapaamisessa tai ennalta-ilmoittamalla vapaalla. Muilla vaihto-opiskelijoilla oli samanlaisia kokemuksia ja osa harkitsikin kollektiivisen valituksen tekemistä jollekin korkeammalle taholle. Välillä tuntui, että voimavaroja keskitetään kv-toimistossa some-näkyvyyteen ja pr:ään pienempien vaihto-opiskelijahuolien kuuntelemisen sijaan. Tuntui myös olevan vaikeaa saada annettua perille asti palautetta Kocin kv-toimiston toiminnasta.

En kuitenkaan halua pelotella tällä. Korostan että ensimmäisessä vaihdossani ongelmia oli vastaavissa asioissa todella vähän ja luultavasti kv-toimisto parantaa toimintaansa tämän lukukauden jälkeen: kiirettä helpottamaan saatiin jo yksi henkilö lisää. Korostan myös että kaikki muu paitsi kommunikaatio kv-toimiston kanssa toimi yliopistossa aivan erinomaisesti ja korkeimmin arvosanoin. Kun on tarkkana alun informaatioahkyssä ja on hieman ylivoimainen kurssit-kv-toimisto -yhtälön kanssa, niin vaihdon pitäisi olla erittäin mukava. Turkki on valtavan kiehtova maa ja turkkilaiset ovat äärimmäisen ystävällisiä ja lämpimiä ihmisiä. Kannattaa matkustella paljon ja opetella hieman Turkkia; sitä arvostetaan paikallisten toimesta.

Kun ajattelee Turkkia, ajattelee luultavasti lämmintä ilmastoja. Kuitenkin talvisaikaan lämpötila voi hyvinkin olla nollassa ja luntakin tulla, joten myös lämpimämmät vaatteet ovat hyödyllisiä. Turkki voi olla yllättävän kallis ruoan suhteen, mikäli ostaa supermarketista valmisruokia: halvempaa on joko kokata itse tai syödä ravintoloissa/kioskeissa. Alkoholi on samoissa hinnoissa kuin Suomessa sekä supermarketeissa että baareissa. Kocissa on todella laaja erilaisten harrasteyhdistysten tarjonta ja niihin ovat kaikki vaihto-opiskelijat tervetulleita. Minulla ei ole kokemusta niistä, mutta kannattaa tsekata ne.

En ole vielä saanut opintorekisteriotettani, mutta uskoisin saavani merkinnät, sillä kurssit olivat sivuaineistani. Viime vaihtoni ainoat ongelmani Kocin kanssa liittyivät vuokran takuumaksun takaisin saamiseen (ja tilanne oli sama muillakin vaihto-opiskelijoilla) ja jouduin odottelemaan pitkään sekä lopulta ottamaan yhteyttä Tampereen kv-toimiston kautta Kociin omien sähköpostieni jäätyä vastauksitta, minkä jälkeen maksu tulikin takaisin hyvin nopeasti takaisin tililleni. Luultavasti tämä oli ainutkertainen tilanne, mutta ainakin tiedän mitä tehdä, mikäli tilanne toistuu tänäkin vuonna.

Kaiken kaikkiaan olen melko tyytyväinen vaihtooni. Kocin kv-toimiston kanssa asioiminen aiheutti stressiä ja vei ylimääräistä aikaa, mutta uskon tämän olleen pikemmin poikkeus kuin sääntö ja edellisen vaihtoni ongelmattomuuden olevan lähempänä normaalitilaa. Uskon, että mikäli minulla on tulevaisuus akateemisessa elämässä, on tämän vaihtojaksoni aikana opiskelemillani teemoilla ja opettelemillani uusilla työskentelytavoilla suuri rooli akateemisen urani toteutumisessa. Minulle on edelleen täysin mahdollinen ja kiinnostava vaihtoehto asua ja työskennellä Turkissa tulevaisuudessa. Olen iloinen opittuani lisää kieltä ja jatkan turkkilaisten kanssa tekemisissä olemista täällä Suomessa.

Pääsin paljon syvemmälle Turkkiin ja turkkilaisuuteen kuin ensimmäisellä vaihdollani ja olen saanut ystäviä ja tuttuja eri puolilta maailmaa. Olen varmasti pätevä kommunikoimaan erilaisten ja eri taustaisten ihmisten kanssa.

Kiitän Tampereen kv-toimistoa hyvästä työstä ja tehokkaasta asioiden hoitamisesta! Kuulemma monissa ulkomaisissa yliopistoissa hakuprosessi on hankalampi ja aikaavievämpi eikä kurssien hyväksilukemisessa ole läheskään yhtä paljon joustoa.

Koc University, Istanbul, 08.09.2014 – 06.06.2015

Maa: Turkki

Kaupunki: Istanbul

Vaihtoaika: 08.09.2014 – 06.06.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Koc University

Suoritin vaihtoni lukuvuotena 2014-2015 Istanbulin Koç Universityssä, Turkissa. Pääaineenani on historia, jonka kautta myös hain vaihtopaikkaa. Olen opinnoissani erikoistunut Lähi-idän historiaan ja kulttuuriin, joka vaikutti vahvasti kohdemaahani. Istanbulissa olin käynyt aiemmin käynyt lomamatkalla, jolloin todella ihastuin kaupungin omalaatuiseen luonteeseen idän ja lännen välissä, sekä mittavaan historialliseen perintöön. Lähdin vaihtoon tyttösystäväni kanssa, joka tuli töihin Istanbuliin. Hän oli samana keväänä valmistunut lastentarhan opettajaksi ja sai töitä paikallisesta kansainvälisestä koulusta, jossa työskenteli myös muita suomalaisia opettajia.

Hakuprosessista voin huomioda, että yliopisto ilmoittaa sivuillaan vaativansa opiskelijoiltaan kansainvälisiä englanninkielen todistuksia, kuten IELTS-todistusta, mutta ERASMUS opiskelijana tarvitsee vain suoritettua pakollisen englanninkielen kurssin (academic English), tai vain suosituskirjeen englanninkielen tason riittävydestä osaston KV-koordinaattorilta. Itseltäni puuttui pakollinen englanninkielen kurssi, joten pyysin osastoni KV-koordinaattoria kirjoittamaan minulle kirjallisen suosituksen kielitaidoistani ja pätevydestäni. Varmennuksen paikasta kohdeyliopiston puolelta sain vasta kesäkuun alussa. Hakuvaiheessa kurssisuunnittelua ei kannata ottaa kiveen kirjoitettuna, ainakin jos olet menossa syksyllä vaihtoon, sillä lukukauden kurssiohjelma selviää vasta

hakuprosessin jälkeen. Joitain haluamiasi kursseja ei välttämättä ole tarjolla, tai suunnitelmat menevät ristiin. Tämä tarkoittaa kuitenkin vain valmistautumista kompromisseihin joissain kurssivalinnoissa, eli kannattaa myös priorisoida joitain kursseja. Koçista järjestetään tuutorointi kaikille saapuville opiskelijoille. Itselläni tuutori oli yhteydessä minuun jo ennen tuloani kesällä. Tuutorointi saapuessa yliopistolle on järjestetty pienryhmiin, jonka kanssa käytiin läpi opiskeluasioita, kurssivalintoja, sekä jotain Turkkiin muuttamisen käytäntöjä, kuten puhelimen hankkimista, paikallisliikennekortin hommaamista, sekä oleskeluvan saamista. Suurimmasta osasta asioista ilmoitettiin hyvin etukäteen yliopistolta. Sähköpostia kannattaa tuutoroinnin aikana seurata tarkasti.

Ainut asia, joka tuli yllätyksenä myös kaikille Turkin korkeakouluille, oli tarve paikalliselle vakuutukselle, josta tuli maksaa noin parisataa euroa. Vaikka täytyi tarvittavat paperit vakuutusta varten, sain oleskeluluvan, vaikka en maksanut vakuutuksen maksua, tai saanut itse vakuutusta. Oleskeluluvan saantiin menee ainakin pari kuukautta. Yliopisto järjesti tapaamisen poliisiasemalle ja ilmoitti tarvittavista dokumenteista etukäteen jo kesällä ennen vaihtoa valintaviestin yhteydessä. Omalla kohdalla tapaaminen poliisiasemalla venyi 13 tuntiseksi odotteluksi asemalla, mutta kuulin, että myöhemmillä ryhmillä tapaaminen meni sulavammin. Oleskeluluvassa kannattaa seurata yliopistolta ja tuutorilta tulevia ohjeita. En kuullut että kukaan vaihto-opiskelija olisi jäänyt ilman oleskelulupaa joistain hankaluuksista huolimatta.

Opiskelu Koçissa on pääpiirteiltään samanlaista, kuin Suomessakin: Käydään luennoilla, luetaan, kirjoitetaan ja käydään tenteissä. Joitain erojakin kyllä löytyy. Kaikki opetus on luonnollisesti englanniksi. Monilla kursseilla suositellaan ostamaan lukupaketti, jotka maksavat 10-20 euroa kappaleelta. Kurssit kestävät yhden lukukauden, eli pitempään, kuin Suomessa. Kokeita on yleensä kaksi: Keskellä lukukautta, sekä lopussa. Lisäksi kursseilla saattaa (kurssin opetussuunnitelmasta riippuen) olla myös kyselyitä kurssin sisällöstä ja lukupaketeista. Kuten muussakin yliopisto-opiskelussa, opetustavat vaihtelivat opettajan ja kurssin mukaan. Joillain kursseilla painottui kurssisisällön pänttäys, osalla taas opiskelijoiden tekemä kurssilla opittujen asioiden sovellus esseissä ja esitelmissä. Suomalaistyylisiä joustamista ei opiskeluissa ollut. Esimerkiksi kirjatenteistä täytyy keskustella kurssin opettajan kanssa. Kokeiden ajankohdista ei hirveästi neuvotella, mutta vaihto-opiskelijoille, jotka lähtivät aiemmin tai tarvitsivat kurssimerkinnät aiemmin, laaditaan aiempi mahdollisuus suorittaa koe. Itse voin sanoa, että olin suurimmalta osin tyytyväinen opetuksen tasoon, sekä opettajien tietämykseen omasta alastaan.

Asumiseen Istanbulissa on eri mahdollisuuksia. Koç University tarjoaa mahdollisuuden kampusasuntoloihin. Asunnot sijaitsevat kampusalueen sisäpuolella ja ovat sisustukseltaan melko minimaaliset, mutta siistit. Kampus sijaitsee kaukana keskustasta, joten jos ei ole valmis matkustamaan 1-2 tuntia päivässä kampukselle ja takaisin kaupunkiin, voi kampusasuminen olla mukava ratkaisu. Se on myös hyvä tapa hankkia tuttavuuksia. Toisaalta eristäytynyt ja hieno kampus on hyvin erilainen kuin kaupunki ja kosketus paikalliseen elämään ohut. Itse asuin isossa kimppakämpässä lähellä keskustaa tyttöystäväni, sekä paikallisten nuorten, sekä vaihto-opiskelijoiden kanssa. Kuljin yliopistolle paikallisliikenteellä, joka on hyvin toimiva ja luotettava. Vuokra oli halvempi, kuin kampusasuntoloissa ja sain kosketusta paikalliskulttuuriin eri tavalla, kuin jos olisin asunut kampuksella. Näin tulee helposti myös tutustuttua yliopiston ulkopuoliseen elämään ja ihmisiin. Minä ja tyttöystäväni maksoimme 1000 liiraa, eli 350 euroa kuussa, johon kuului sähkö, vesi ja internet. Huone oli noin 30-40 neliön kokoinen, valoisa ja viihtyisä, jossa oli myös oma parveke. Se sijaitsi noin 10 minuutin kävelymatkan päästä metroasemalta, joka on kaksi pysäkkiä kaupungin Euroopan puoleiselta pääkadulta. Kaupungissa on runsaasti erityisesti vaihto-opiskelijoille tarkoitettuja vuokra-asuntoja, joita löytää helposti facebook-ryhmien ja craigs listin kautta.

Kirjoitimme myös blogia Istanbulissa asuessamme. Löytyy: <http://kultasarvi.blogspot.com/tr/>

Koc University, Istanbul, 25.01.2014 – 03.06.2014

Maa: Turkki

Kaupunki: Istanbul

Vaihtoaika: 25.01.2014 – 03.06.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Koc University

Istanbul on varmasti yksi eksoottisimmista vaihtokohteista mitä Erasmus-vaihto-ohjelman kautta löytyy. Syy, miksi päädyin Istanbuliin opiskelemaan, oli yksinkertaisesti se, että minä ja mieheni halusimme lähteä vaihtoon yhdessä, ja Kocin yliopisto oli ainoa paikka minne pystyimme hakemaan omilla pääaineillamme ja opetuskielenä oli englanti. Ennen vaihtoon lähtöä minulla ei ollut oikeastaan minkäänlaista käsitystä Turkista, joten matkaan lähdin ennakkoluulottomin mielin, vaikka jotkut tutut tuntuivat olevan hiukan huolissaan maavalinnasta. Yliopistoon hakuprosessi oli yksinkertainen, eikä siinä ollut sen suurempia ongelmia. Ennen matkaa tosin täytyi hankkia viisumi Suomen Turkin konsulaatilta, mutta sekin oli aivan yksinkertaista, kun vaan oli ajoissa liikkeellä. Ennen reissuun lähtöä oma tutorini Kocin yliopistosta oli minuun yhteydessä, ja kertoi olevansa käytettävissä ihan milloin vain. Muutenkin yliopiston tarjoama apu vaihtareille oli todella hyvin organisoitua. Opinnot alkoivat viikon orientaatiolla, jolloin tutustuttiin niin kaupunkiin, yliopistoon kuin toisiin vaihtareihinkin - mutta ole henkisesti valmis odottamaan, sillä sitä on tiedossa paljon. Turkkilaisilla aikataulut ovat usein hyvin liukuvia, ja 10 minuutin päästä jossain oleminen voi ihan hyvin tarkoittaa tuntia.

Ennen matkaanlähtöä täytyi tehdä alustavat kurssivalinnat netissä. Koska Turkissa ei juhlita joulua, sattuivat valintapäivät juuri joulunpyhille. Ennen alustavia valintoja saimme sähköpostin, jossa sanottiin että kurssi-ilmottautumiset eivät ole sitovia, ja että niitä voi muuttaa lopullisten kurssivalintojen aikaan. Tämä osottautui kuitenkin hieman harhaanjohtavaksi, sillä yliopistolla lopullisia kurssivalintoja tehdessämme se osoittautuikin todella hankalaksi. Kurssi-ilmottautuminen oli todella stressaavaa ja se aiheutti paljon päänvaivaa kaikille opiskelijoille. Joten kun teet alustavia kurssivalintoja, mieti tarkkaan etukäteen mille kurseille eniten haluat. Tämäkään ei vielä takaa kurseille pääsyä, mutta ainakin jotkut opettajat olivat myötämielisiä vaihtareitten kurssitoiveiden suhteen.

Koska Kocin yliopisto ei tarjoa kandidateille muuta kuin asuntolamajoitusta turkkilaisen kämpin kanssa, minun ja mieheni täytyi etsiä asunto vapailta markkinoilta. Vaikka asunnon etsimisprosessi meinasi aluksi tuottaa huolta, osoittautui kampuksen ulkopuolella asuminen todella hyväksi ratkaisuksi. Koska yliopisto sijaitsee Euroopan puolella lähellä Mustanmeren rantaa, oli yliopisto suhteellisen eristyksissä muusta maailmasta. Me löysimme lopulta asunnon ihan Istanbulin keskustasta läheltä Taksimien aukiota "AirBNB" nimisen nettisivuston kautta (hyvä palvelu kaikille ulkomailla hieman pidempään oleileville!).

Vaikka kulutimmekin yliopistomatkaan aina lähes neljä tuntia päivässä, suosittelen kampuksen ulkopuolella asumista kaikille, jotka ovat oikeasti kiinnostuneet maan kulttuurin ja tapojen oppimisesta. Olimme ennen matkaan lähtöä käyneet turkin perusteet matkailijoille kurssin kansalaisopistossa, joka osottautui hyväksi ratkaisuksi. Turkkiilaisten englannin kielen osaamistaso on todella huonoa, ja kielen osaaminen osottautui erittäin arvokkaaksi taidoksi. Onneksi kieli on suhteellisen helppoa suomalaisille, joten erilaiset sanat ja sanonnat alkoivat hahmottua hyvin nopeasti. Turkkiilaiset ovat tunnettuja ystävällisyydestään, ja erityisen ystävällisiä etenkin silloin kun heille yrittää puhua turkkia.

Koska asunnossamme ei ollut kunnan keittiötä, ainoastaan keho keittolevy, söimme kevään aikana paljon ulkona. Hintataso oli todella halpa, ehkä kolmasosan Suomen hinnoista. Kuitenkin jossain vaiheessa kevättä kaikki turkkilainen ruoka alkoi ällöttämään, sillä perinteinen kebab ja köfte (kuivahkot lihapullat) eivät enää muutaman kuukauden jälkeen innostaneet. Myös hyvät ruokakaupat ovat hakusessa etenkin keskusta-alueella, ja senkin vuoksi oma ruoanlaitto jäi hyvin vähäiseksi kevään aikana. Pieniä kioskimaisia kauppoja on joka nurkalla, mutta Beyoglun alueella ei isoja ruokakauppoja ollut. Tuoreet hedelmät ja kasvikset ovat Suomen hintatasoon verrattuna lähes ilmaisia, mutta kaikki jollain tavalla prosessoitu ruoka on suhteessa kalliimpaa (esimerkiksi purkitettu ananas ja tuore, kaupassa kuorittu ananas olivat saman hintaisia). Sää oli tammikuun lopulla hieman kylmempi kuin olimme odottaneet, ja matkaan lähtiessä kannattaa varautua villasukilla ja -paidoilla. Helmi-maaliskuussa ilmat ovat vaihtelevia, 10 asteen molemmin puolin, mutta kylmä tuuli ja sateet tekevät säästä hetkittäin jäätävän. Aina välillä saattoi olla hyvinkin lämmin päivä, ja sitten taas seuraavana päivänä paljon kylmempi. Ilmat alkavat lämpenemään kunnolla huhtikuussa, ja toukokuussa kelit vastaavat jo mukavaa suomalaista kesäilmaa.

Yliopisto oli juuri sellainen kuin yksityisen yliopiston olin kuvitellut olevankin. Koc on rankattu maailman 350 parhaimman yliopiston joukkoon, ja se näkyy niin opiskelijoiden varallisuutena kuin yliopiston rakennuksissa. Hetkittäin yliopistolla oleillessa tuntui hieman väärään paikkaan eksyneeltä, kun suurin osa opiskelijoista saapui kampusalueelle joko kalliilla autoilla tai taksilla, ja merkkilaukut ja vaatteet tuntuivat olevan enemmän sääntö kuin poikkeus. Onneksi muut vaihtarit olivat hieman tavallisempia kuin suurin osa tutkinto-opiskelijoista. Itse opiskelu oli hyvin erilaista kuin se mihin Suomessa on tottunut. Opiskelun tavoitteet ovat enemmän määrällisiä kuin laadullisia, ja hetkittäin opiskelu tuntui suomalaiselta lukiomeiningiltä. Koska yliopistolla ei ollut mahdollisuutta opiskella kasvatustiedettä (ja kuitenkin tulin opiskelemaan kasvatustieteiden kautta) opiskelin kevään aikana kaksi kurssia sosiologiaa, vaihtareille tarkoitettun Turkin historiakurssin, Turkin kielen ja Pilates kurssin. Olin edeltävän syksyn aikana opiskellut pari sosiaalitieteiden kurssia, koska lähes kaikille kurseille oli vaatimuksena aikaisemmat opinnot aineesta. Kurssien alkaessa niistä annettiin todella vaativa kuva, ja aluksi pelkäsinkin, etten selviä kursseilla. Osallistuin ensimmäisen ja kolmannen vuosikurssin kurseille ja pärjäsinkin molemmissa erinomaisesti, vaikkakin opiskeluun niin erityisesti alun jälkeen panostanutkaan. Luentojen aikana paikalliset opiskelijat lähettelivät tekstareita, ottivat instagram-kuvia yms. Opiskelijat ottivat puhelimensa mukaan myös pilates-tunnille! Ennen tenttejä opettajat vannottivat kuinka puhelimesta katsominen tentin aikana on luntausta. Hetkittäin tuntui, että tavalliset akateemiset säännöt tuntuivat olevan ihan hukassa opiskelijoilta. Uskon, että yliopistolta voi löytyä oikeastikin korkeatasoisia kursseja, mutta itse en valitettavasti päässyt niistä osalliseksi. Vaihtarikurssia voin suositella kaikille, jotka ovat edes vähän kiinnostuneita siitä, mitä Turkissa todella tapahtuu, ja kuinka nykytilanteeseen on tultu. Turkin alkeet kurssi

oli todella helppo, ja etenemistahti hidas. Joskus kun yritti kysyä jotakin kielioppiasiaa opettajalta, hän vastasi kuinka emme voi ymmärtää ja selittämiseen menee kolme tuntia. Kun hän sitten kuitenkin suostui pikaisesti kertomaan asian, ymmärsin asian yhdeltä kertaa. Tietysti hidas opiskelutahti on toisaalta myös ymmärrettävää, koska kielen oppiminen tuntui olevan todella vaikeaa etenkin englantia äidinkielenään puhuville.

Yliopisto tarjoaa paljon erilaisia viihdykkeitä opiskelijoille, ja vaihtareille oli järjestetty monipuolisesti ohjelmaa, johon emme juuri alun jälkeen enää jaksaneet osallistua. Suurin osa vaihtareista oli parikymppisiä, ja hetkittäin itsestä tuntui vähän vanhalta 27-vuotiaana. Kevään ehdottomasti parasta antia oli paikallisten keskellä asuminen ja täysin uuteen kulttuuriin tutustuminen. Vähitellen lähikauppiaista tuli ystäviä, ja heidän kanssaan oli mukavaa vaihtaa päivän kuulumiset koko ajan kehittyvällä Turkin kielellä. Kevään aikana aloin ymmärtämään Turkin tapahtumia huomattavasti paremmin. Vaikka maa pyrkii antamaan itsestään modernin ja kehittyvät kuvan, on se vielä todella kaukana totuudesta. Turkissa ei ole sananvapautta saati tasa-arvoa, ja ihmisiä yritetään pitää mahdollisimman hyvin pimennossa todellisista tapahumista. Mielenosoitukset ovat ennemminkin sääntö kuin poikkeus joka viikonloppu. Vaikka Istanbul on suhteellisen moderni eurooppalainen kaupunki, näkyy myös konservatiivinen puoli selkeästi. Naiset loistavat usein poissaolollaan miesten pyöriessä kaduilla ja tehdessä töitä. Vaikka monet yliopistolla asuvat paikalliset sanoivat, että naisille on ihan ok pukeutua miten huvittaa, itse jouduin miettimään hyvin paljon helteiden koittaessa pukeutumista. Toisaalta minun oli varmasti paljon helpompaa kulkea ympäriinsä, koska useimmiten olin liikkeellä miehieni kanssa.

Kaiken kaikkiaan, en vaihtaisi puolen vuoden vaihtarikokemustani Istanbulissa mihinkään. Vaikka itse opiskelu ei ollut ihan sitä mitä olin odottanut, oli silti hienoa kokea täysin erilainen yliopistokulttuuri ja maailma. Istanbulilla on paljon tarjottavaa, eikä tekeminen varmasti lopu puolessa vuodessa. Liiran kurssi oli matkan aikana erittäin suosiollinen, joten peruseläminen asumista lukuunottamatta oli huomattavasti halvempaa kuin Suomessa. Turkissa on paljon nähtävää, ja teimmekin reissut Fetiyeen aurinkorannoille, Kappadokian luolakaupunkeihin, muinaiseen Efesoksen kaupunkiin ja Iskender kebabin syntymäkaupunkiin Bursaan. Vaikka matkalla tuli nähtyä ja koettua paljon, olen varma, että tulen palaamaan Turkkiin vielä jonain päivänä, sillä vielä on paljon nähtävää!